

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2021.
Γ' ΛΟΥΚΑ

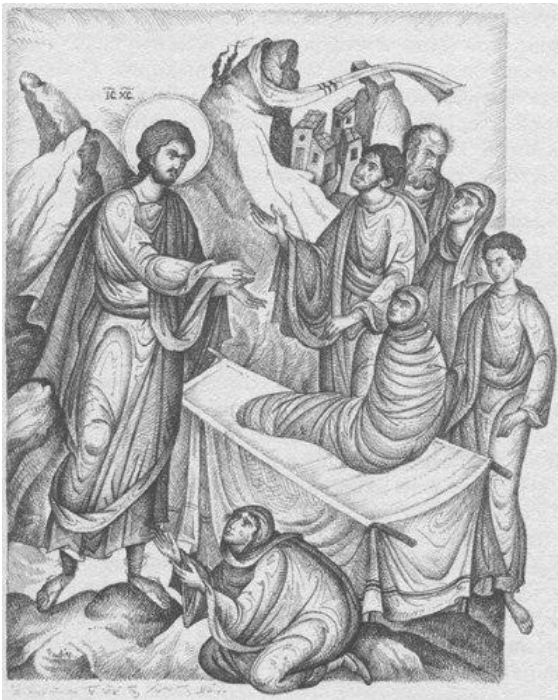
*Ευλαμπίου και Ευλαμπίας μαρτύρων,
Θεοφίλου οσίου*

έτος 14^ον Τεύχος 624

Μιά κηδεία πού δέν ολοκληρώθηκε

(περιοδικό «Ο ΣΩΤΗΡ»)

1. Συμμετοχή στο πένθος

Δέν ήταν μιὰ συνηθισμένη κηδεία. Ὁ νεκρός ἦταν νέος· καί ἦταν τὸ μονάκριβο παιδί τῆς μητέρας του, ἡ ὁποία μάλιστα ἦταν χήρα. Ὁ γιός της ἦταν τὸ μόνο στήριγμά της, ἡ παρηγοριά της· ἀλλὰ τώρα δέν ὑπάρχει πλέον στή ζωή... Ὁ πόνος ἦταν μεγάλος, τὸ πένθος βαρὺ. Ὁλόκληρη ἡ κωμόπολη τῆς Ναῖν εἶχε συγκλονισθεῖ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν θάνατο. Γι' αὐτὸ καί «ὄχλος ἰκανός», πολὺς λαός, ἔλαβε μέρος στήν κηδεία συμπαριστάμενος στήν πονεμένη μάνα. Καί τώρα, νά, τὸ σκῆνωμα μεταφέρεται γιὰ τὴν ταφή. Τὰ πλήθη ἀκολουθοῦν σιωπηλά...

Πόσο ἀνθρώπινη σκηνή! Πόσο σημαντικό εἶναι, ὅταν οἱ συνάνθρωποί μας δοκιμάζουν πένθος, μάλιστα βαρὺ, νὰ συμμετέχουμε στὸ πένθος τους, δίνοντας λίγο βάλσαμο παρηγοριᾶς μὲ τὴν παρουσία μας! «Κλαίειν μετὰ κλαιόντων», προτρέπει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. ιβ' 15), ἐνῶ στήν Παλαιὰ Διαθήκη διαβάζουμε: «Ἄγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου» (Ἐκκλ. ζ' 2). Εἶναι ὠφελιμότερο νὰ πορευθεῖ κανεὶς σὲ σπίτι

πού πενθεῖ παρὰ σέ σπίτι ὅπου γίνεται συμπόσιο· ὠφελιμότερο καὶ γιὰ ἐμᾶς καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἐὰς ἔχουμε λοιπὸν τὴν εὐαισθησία νὰ μετέχουμε στὸ πένθος τῶν ἄλλων, διότι «ἡ μοιρασμένη λύπη εἶναι μισὴ λύπη», ὅπως λέει ὁ λαὸς μας. Βέβαια εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ὑπογραμμίσουμε ὅτι δὲν πηγαίνουμε γιὰ νὰ ποῦμε λόγια καὶ εὐχές ἀψυχολόγητες, καὶ ἔτσι νὰ δυσκολέψουμε ἀκόμη περισσότερο τοὺς πενθοῦντες. Ἡ συμπαράστασή μας νὰ εἶναι πολὺ διακριτική, χωρὶς πολλὰ λόγια, μὲ σεβασμὸ καὶ κατανόηση στὸν μεγάλο πόνο τῶν δοκιμαζομένων.

2. Θεὸς εὐσπλαχνος

Ἡ θλιβερὴ πομπὴ βγαίνει ἀπὸ τὴ μοναδικὴ πύλη τῆς κωμοπόλεως. Ἐκεῖ ὁμως συναντᾶται μὲ ἄλλη πομπή. Εἶναι ὁ Κύριος, οἱ Μαθητές Του καὶ τὰ πλήθη πού Τὸν ἀκολουθοῦν.

«Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε». Τὸ βλέμμα τοῦ Θεανθρώπου ἔπεσε ἐπάνω στὴ βαρυπενθούσα καὶ τὴ συμπόνεσε. Ἐνιωσε βαθιὰ συμπάθεια γιὰ τὴ συντετριμμένη μητέρα. Ὡ, τί παρηγοριὰ μᾶς δίνουν αὐτοὶ οἱ λόγοι τῆς Ἁγίας Γραφῆς! Στέκεται μπροστὰ στὸ φέρετρο ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ στέκεται μὲ συμπάθεια, «σπλαγχνιζόμενος» τὴν πενθούσα. Ὅταν λοιπὸν ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει κάποιον θάνατο, δὲν τὸ κάνει ἀδιαφορώντας γιὰ τὸν πόνο πού αὐτὸς θὰ προκαλέσει στοὺς οἰκείους τοῦ ἀπερχομένου, ἀλλὰ ἐνεργεῖ μὲ ἀγάπη, ὡς ἐλεήμων καὶ πάνσοφος καὶ παντοδύναμος Θεός. Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτρέψει, σημαίνει ὅτι αὐτὸ ἦταν τὸ καλύτερο καὶ γιὰ τὸν κεκοιμημένο καὶ γιὰ ὅσους ἐκεῖνος ἄφησε πίσω του. Ὁ Θεὸς παίρνει ὅλους μας στὴν καλύτερη στιγμή, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε τῆς αἰωνίου μακαριότητος. Ἐπιπλέον ὡς Πατέρας χαρίζει πολλὴ παρηγοριὰ σὲ ὅσους πενθοῦντες καταφεύγουν σ’ Ἐκεῖνον καὶ ζητοῦν τὴ βοήθειά Του. «Ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτῇ»! Λόγος πού δροσιζει τὴν ψυχὴ τοῦ πενθοῦντος πιστοῦ.

3. Θεὸς παντοδύναμος

Ὁ Κύριος ἄγγιξε τὸ φέρετρο· οἱ ἄνθρωποι πού μετέφεραν τὸν νεκρὸ σταμάτησαν, καὶ μαζί τους ὅλη ἡ πομπή. Καὶ ἀφοῦ παρηγόρησε τὴ χαροκαμένη μάνα, στράφηκε στὸν νεκρὸ νέο καὶ εἶπε:

—«Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι». Νεαρέ, σ’ ἐσένα μιλάω· σήκω ἐπάνω!

Ἀμέσως ὁ νεκρὸς ἀνασηκώθηκε καὶ ἄρχισε νὰ μιλάει.

Ὁ Κύριος μ’ ἓναν Του λόγο ἀνέστησε τὸν νεκρὸ. Διότι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιος μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Κανεὶς δὲν μπορεῖ ν’ ἀντισταθεῖ στὸ παντοδύναμο πρόσταγμα Του.

«Σοὶ λέγω»! Σ’ ἐσένα μιλάω. Ὁ Ἄδης καὶ ὁ θάνατος ἔφριξαν στὸ ἄκουσμα τῆς θεϊκῆς προσταγῆς καὶ ἄφησαν ἀμέσως τὴν ψυχὴ τοῦ νέου ἐλεύθερη νὰ ἐπιστρέψει στὸ νεκρὸ σῶμα. Ὁ Κύριος παρέδωσε τὸν νέο στὴ μητέρα του...

Δύο πομπές συναντήθηκαν σήμερα στὴν πύλη μιᾶς ἄσημης πόλεως τῆς Γαλιλαίας· ἡ μία ἦταν πένθιμη, πομπὴ θανάτου, καὶ στὴν ἄλλη ἠγεῖτο Αὐτὸς πού εἶναι ἡ Αὐτοζωή. Ἡ Ζωὴ καὶ ὁ θάνατος συναντήθηκαν σήμερα, καὶ νίκησε ἡ Ζωή, νίκησε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Στὴν πύλη τῆς Ναῖν ἀκούσθηκε τὸ ζωοποιὸ πρόσταγμα τοῦ

Θεανθρώπου, καὶ σείσθησαν οἱ πύλες τοῦ Ἄδη, ὡς προανάκρουσμα τῆς ὀλοκληρω-
τικῆς συντριβῆς του!

Καιρός Σωτηρίας

(περιοδικό «Ο ΣΩΤΗΡ»)

1. ΣΤΟ ΚΕΝΟ

Στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ θεῖος Παῦλος ἐκφράζει τὴν μεγάλη του ἀγάπη ἀλλὰ καὶ ἀγωνία γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου. Διότι αὐτοὶ πρὶν γνωρίσουν τὸν Κύριο καὶ δεχθοῦν τὴν χάρι του ζοῦσαν μ' ἓνα κοσμικὸ καὶ ἁμαρτωλὸ εἰδωλολατρικὸ τρόπο ζωῆς. Τώρα λοιπὸν πού βαπτίσθηκαν καὶ δέχθηκαν τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ ὁ θεῖος Παῦλος φοβᾶται μήπως ἐπιστρέψουν καὶ πάλι στὶς παλαιές τους συνήθειες, καὶ ἀπεμπολίσουν ἔτσι μὲ τὴν διαγωγή τους τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτὸ τοὺς λέγει: Ἐμεῖς οἱ ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅλοι οἱ κήρυκες τοῦ εὐαγγελίου εἴμαστε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ σέ ἓνα πολὺ μεγάλο καὶ ἱερό ἔργο, τὸ ἔργο τῆς συμφιλίωσης τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Θεό, τῆς μεταγγίσεως τῆς θείας χάριτος στὶς ψυχές σας. Ἐνῶ λοιπὸν τὸ μεγάλο καὶ θεϊκὸ αὐτὸ ἔργο ἔχει πραγματοποιηθεῖ σέ σᾶς, κι ἔχετε ὅλοι σας συμφιλιωθεῖ μὲ τὸν Θεό, ἔχετε δεχθεῖ τὴν χάρι του καὶ γίνετε παιδιά τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν πίστι σας καὶ τὰ ἱερά μυστηρια, προσέξτε καλὰ διότι διατρέχετε ἓνα μεγάλο κίνδυνο. Κινδυνεύετε νὰ χάσετε αὐτὴν τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, ἐάν δέν προσέξτε, ἐάν δέν ἀπαρνηθῆτε γιὰ πάντα τὴν παλαιὰ εἰδωλολατρικὴ ἁμαρτωλὴ ζωὴ σας. Διότι ἐάν ἐπιστρέψετε καὶ πάλι στὶς παλιές σας συνήθειες, στὴν πρό Χριστοῦ ζωὴ σας, τότε μάταια καὶ ἀνωφελῶς δεχθήκατε τὴν χάρι. Γι' αὐτὸ νὰ δείξετε σταθερότητα καὶ ζῆλο, νὰ ζῆτε τὴν νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ χωρὶς παλινδρομίσεις, διακυμάνσεις καὶ ὑποτροπές.

Ἡ προτροπὴ αὐτὴ τοῦ θείου Παύλου ἤχηε καὶ σήμερα στὰ δικά μας αὐτιά, καὶ μάλιστα τόσο ἐπίκαιρα. Διότι οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐμᾶς ἀκούσαμε ἀπὸ τὰ παιδικὰ μας χρόνια τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ζήσαμε ἐμπειρίες λατρευτικῆς καὶ μυστηριακῆς ζωῆς, αἰσθανθήκαμε τὴν παρουσία καὶ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ στη ζωὴ μας, γευθήκαμε τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας. Ὅμως διατρέχουμε κι ἐμεῖς τὸν ἴδιο κίνδυνο. Ἐπειδὴ καθημερινὰ συναναστρεφόμαστε μ' ἓνα κόσμον ἀντίθεο καὶ ἀδιάφορο πρὸς τὸν Θεό καὶ ἄγευστο ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ ἀναπνέουμε τὸ πυκνὸ, σκοτεινὸ καὶ δηλητηριῶδες νέφος τῆς ἁμαρτίας, κινδυνεύουμε νὰ ἐπηρεαστοῦμε ἀπὸ αὐτό. Καὶ χωρὶς νὰ τὸ κατάλάβουμε νὰ ἀφομοιωθοῦμε ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τίς συνήθειές του, νὰ ἀλλάξουμε τρόπο ζωῆς, κι ἔτσι

νά αποδιώξουμε τήν χάρι τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ζωή μας. Ἄς προσέξουμε λοιπόν, κινδυνεύουμε. Δέν ἀρκεῖ μόνο νά πιστεύουμε στό Χριστό καί νά συμμετέχουμε σέ κάποιες ἀκολουθίες. Θά πρέπει καί νά μένουμε σταθεροί στήν ἐν Χριστῷ ζωή, νά ζοῦμε ὅπως θέλει ὁ Χριστός μας, χωρίς συμβιβασμούς καί ἐκκοσμικεύσεις. Νά γίνῃ τό ἱερό εὐαγγέλιό κανόνας καί ρυθμιστής τῆς ζωῆς μας. Ἐτσι μόνον θά γίνουμε δεκτικά δοχεῖα τῆς θείας χάριτος.

2. ΜΗ ΧΑΝΟΥΜΕ ΚΑΙΡΟ

Μή νομίζετε, λέγει στή συνέχεια ὁ θεῖος Παῦλος, ὅτι πάντοτε ὁ Θεός θά σᾶς στέλνει τούς ἐργάτες τῆς ἐκκλησίας του νά σᾶς καλοῦν κοντά του, νά σᾶς παρακαλοῦν νά δεχθῆτε τό κάλεσμά του. Διότι λέγει ἡ Γραφή: Σέ κατάλληλο καιρό, στόν ὁποῖο ὁ Θεός δείχνει τό ἔλεός του, σέ ἄκουσα καί σέ ἡμέρα πού δίνεται ἡ σωτηρία σέ βοήθησα. Λοιπόν τώρα εἶναι ὁ κατάλληλος καιρός γιά τή μετάνοιά μας καί τήν πνευματική μας πρόοδο, τώρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας μας.

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ προτροπή τοῦ Θεοῦ τήν ὁποία μᾶς ὑπενθυμίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι προτροπή πού ἀπευθύνεται σέ κάθε πιστό κάθε ἐποχῆς. Καλεῖ ἀλλά καί προειδοποιεῖ κι ἐμᾶς ὁ Θεός. Καί μᾶς ἐξηγεῖ ὅτι θά πρέπει νά ξυπνήσουμε ἀπό τόν λήθαργο τῆς ἀμέλειας καί τῆς ἀδιαφορίας καί ἀμέσως, σήμερα, νά ἐργασθοῦμε τήν σωτηρία μας. Τό παρόν εἶναι δικό μας, καί αὐτό μᾶς δίνει στη διάθεσί μας ὁ Θεός. Σήμερα εἶναι ὁ κατάλληλος χρόνος πού μᾶς δίνει ὁ Θεός τήν χάρι του γιά νά μετανοήσουμε. Τό αὔριο μπορεῖ νά μή τό ἔχουμε. Τί θά μᾶς συμβῆ ἄργότερα εἶναι ἄγνωστο. Οὔτε ξέρουμε ποῦ καί πῶς θά βρεθοῦμε μετά ἀπό μία ὥρα ἢ μετά ἀπό μία ἡμέρα. Μήν ἀναβάλλουμε λοιπόν καί μήν ἀργοῦμε. Διότι οἱ εὐκαιρίες φεύγουν πολλές φορές χωρίς νά ξανάρχονται ποτέ. Ἡ ἄν μᾶς δοθοῦν καί αὔριο αὐτές, δέν θά μᾶς βροῦν τό ἴδιο πρόθυμους νά τίς δεχθοῦμε καί νά ἐπωφεληθοῦμε ἀπό αὐτές. Διότι ἐάν στό σήμερα τίς περιφρονοῦμε ἢ ἀδιαφοροῦμε γι' αὐτές, αὐτό μᾶς κάνει περισσότερο δυσκίνητους καί λιγότερο πρόθυμους νά τίς ἐκμεταλλευθοῦμε αὔριο. Ὅταν μᾶς καλεῖ ὁ Θεός κι ἐμεῖς ἀρνούμαστε τό κάλεσμά του, γινόμαστε σκληροί καί ἀνάληγτοι, ἀνάξιοι τῆς θείας χάριτος. Ἀλλά καί ἐπιφέρουμε πάνω μας τίς ὀλέθριες συνέπειες τῆς ἀρνήσεώς μας αὐτῆς.

Ἄς τρέξουμε λοιπόν χωρίς ἀναβολή κοντά του. Ἀκοῦμε σήμερα ἕνα κήρυγμα, μία πνευματική ὁμιλία. Ἡ ἡμέρα αὕτη μπορεῖ νά γίνῃ γιά μᾶς ἡ ἀφετηρία τῆς μετάνοίας μας, ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας μας. Προσερχόμαστε στήν ἱερά Ἐξομολόγησι, στη θεία λατρεία, στή Θεία Κοινωνία. Οἱ ὥρες αὐτές οἱ ἱερές πού συμμετέχουμε στά μυστήρια τοῦ Θεοῦ καί πλημμυρίζουμε ἀπό τήν χάρι του, εἶναι γιά μᾶς οἱ ὥρες τῆς σωτηρίας μας. Ἄς τίς ἀξιοποιήσουμε λοιπόν σήμερα, γιά νά εἶναι τό αὔριο τῆς ζωῆς αἰώνιο, μακάριο, πανευφρόσυνο, μέσα στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ.